

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (izserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 150.

V Ljubljani, v torek 6. julija 1897.

Letnik XXV.

Več luči!

„Slovenski list“ se je postavil v zadnji številki proti „Katoliškemu Obzorniku“, češ, da je trdil, „če kdo dela iz domovinske ljubezni za slovo med brati, da je to petošolska ljubezen“, da je dokazoval, „da je sloga nemogoča, nemoralna in pogubna“, in potem pravi: „Narodni program ni program liberalizma, ampak je in ostane krščanski program, če tudi so ga „Narodovci“ popustili, ter je katoliško-narodnemu podoben“. S tem pa ni rečeno, da bi načela ne ločila „Katoliškega Obzornika“ in „Slov. Naroda“, dr. Ušeničnika in Malovrha. Takih ljudi ne bomo zlagali, naj le ostanejo, kjer so! Tudi programov nam ni treba zlagati, mi kličemo k slogi le poštene Slovence na podlagi slovenskega programa. Mi bi na to nikakor ne odgovarjali, zakaj vse to je preosebno in le preveč spominja na „poštenjaka z revolverjem“, a nekaj drugega je, kar nam je potisnilo pero v roke. „Slovenski list“ se je zadnji čas začel vesti, kakor da bi edino pri njem bili resnica in pravica, kakor da bi le v njegovem taboru bilo čisto, neizkaljeno, zveličalno slovenstvo. Tu je treba — več luči!

Preden je zagledal „Slovenski list“ luč naše nezdružene Slovenije, sta bili na Kranjskem dve stranki: liberalna „Narodova“, pa katoliško-narodna stranka. Če tedaj kliče „Slovenski list“ k slogi poštene Slovence na podlagi slovenskega programa, vprašanje je, kakšen je ta program, in v čem sta ga zatajili drugi dve stranki. To vprašanje je odločilno, zakaj kdor ne ve temu vprašanju odgovora, tisti ne ve, zakaj se sploh agitira za neko tretjo stranko, ki se zbira okrog „Slovenskega lista“, in če temu vprašanju odgovora ni, tedaj tretja stranka sploh nima pravice za svoj obstanek.

Kaj toraj loči stranko „Slovenskega lista“ od napredne narodne stranke? „Slovenski list“ pravi: „Narodni program ni program liberalizma, ampak je in ostane krščanski program, če tudi so ga Narodovci popustili, ter je katoliško-narodnemu podoben“. Dalje pravi, da se loči stranka „Slovenskega lista“ od napredne v tem, „da se hoče očitno držati sklenjenega slovenskega programa“. To je dosti nejasno in ne ve se prav, ali je stranka „Slovenskega lista“ zoper napredno zato, ker je ta liberalna, ali le zato, ker se je zvezala z nemškutarsko. Toda ni poglobitno, boj zoper „Slovenski Narod“ je opravičen v obojnem oziru!

A v čem se loči stranka „Slovenskega lista“ od katoliško-narodne?

Najprej pravi „Slovenski list“, da je narodni program katoliško-narodnemu „podoben“. Če je samo podoben, torej ni isti. V čem je torej razlika? „Slovenski list“ piše dalje: „Pod praporom „Slovenskega lista“ se tedaj zbira stara in mlada slovenska stranka, ki se pa loči od jedne stranke na Kranjskem (t. j. od katoliško-narodne) v tem, da uvaja mesto sicer dobre, a dandanes nemogoče teokraške vlade narodno in krščansko-socijalno republiko!“

V tem torej je razlika med katoliško-narodno stranko in med stranko „Slovenskega lista“, da katoliška-narodna brani teokraško vladno, nova slovenska stranka pa uvaja narodno in krščansko-socijalno republiko.

Zsres radovedni smo, koliko pristašev „Slovenskega lista“ zna tolmačiti to razliko. Radovedni smo, koliko jih je toraj, ki vedo, kaj so.

Ker se stranka „Slovenskega lista“ postavlja v nasprotje s katoliško-narodno, zato imamo pravico

tirjati jasne besede: Kaj je teokraška vlada, ki jo baje brani katoliško-narodna stranka? Kaj je narodna in krščansko-socijalna republika, ki jo uvaja stranka „Slovenskega lista“?

Mi sumimo, da se pod zmedenimi frazami o zlogi hoče zopet zasejati v Slovence katoliški liberalizem. Ta sum nam vzbuja novi breznačelni pribočnik „Slovenskega lista“. Vzbuja nam ga tudi navdušenje, ki je bil z njim vsprejet vsklik Mandičev v „Narodnem domu“: „Ne cepite se v liberalce in klerikalce, a bodite pošteni Slovenci.“

Ta fraza je vrlo lepa, a je le fraza! Slovincem se ni treba še le cepiti v liberalce in klerikalce, saj so že, žali Bog, le preveč razcepljeni! Klic Mandičev ima torej zmisel le kot katoliško-liberalna fraza! Ne cepite se v liberalce in klerikalce, a bodite pošteni Slovenci, t. j. kaj treba gledati na načelne razlike v verskem naziranju, to so ničemnosti, združiti in zjediniti naj vas slovenstvo! O taki zlogi pa je res, da je rekel „Katoliški Obzornik“, da je nemoralna, zato ker ni mogoča, ne da bi katoličani zatajili svojih načel. Ta zloga je pač lahka za nje, ki se zvijajo kakor proteus, ki se mečejo, kakor nanese, iz tabora v tabor, a nemogoča je možem, ki nočejo v ničemer omadeževati katoliških načel! Dokler so liberalci liberalci in naj bodo tudi Slovenci, dotlej zavedni katoličani ne morejo stati z njimi v trajni zlogi pod enim praporom, in naj si je tudi prapor „Slovenskega lista“! Tega tukaj ne moremo obširneje dokazovati, a sodimo, da smo dokazali vsaj po nekoliko v „Katoliškem Obzorniku“. Seveda ga treba brati brez strasti, potem bo vsak sam videl, s kakšno legiko pravi breznačelni pribočnik „Slov. lista“, da „Katoliški Obzornik“ imenuje pravo domovinsko ljubezen — „petošolsko ljubezen“. — Clara pacta, boni amici!

LISTEK.

† Župnik Kneipp.

(Dalje.)

Velike skrbi pa mu je še napravljajal nabor; bal se je, da ga ne vzamejo k vojakom, ker tako malo časa študiranja mu pač niso mogli zaračunati, da bi ga bili zaradi tega oprostili. Po tedanji postavi so izrečevali novince. Kdor je potegnil majhno številko, bil je vojak, kdor pa veliko, je bil gotovo prost. Boštjan je že prišel proti zadnjemu in izmed 132 navzočih potegnil je številko 121. Triinšestdesetega so še vzeli k vojakom, druge so pa pustili. Pravijo, da je takrat veselja zaukal in zaklical: „Sedaj je pa že vse dobro.“ Res, v Grönenbachu se mu ni godilo slabo, pa predno je poteklo leto, poklicali so kaplana v Avgsburg za mestnega kaplana in Boštjan je tam nadaljeval svoje privatne študije. Sedaj je prišel čas, da je hotel vstopiti v gimnazijo. Začele so se zanj zopet nove težave. Bilo je, kakor bi mu kdo metal polena pod noge, vedno nove neprilike so nastajale, ki so pretile ustaviti ga na njegovem potu do zaželenega cilja.

V.

Kaplan Merkle poslal je Boštjana v Dillingen, naj prosi tam za vsprejem v gimnazijo; da mu seboj tudi priporočilno pismo. Poln veselega upanja

podal se je na pot, pa ko pride v Dillingen in se oglasi pri gimnazijskem vodji, ga ta noče vsprejeti, češ, da je prestar; s starimi dijaki je že križ: nekaj je imel v šoli nekega mlinarja, pa se ni dalo z njim nič narediti; ne verjame, da bi bilo s tkalcem kaj boljše. S takimi besedami ga je ravnatelj odpravil.

Se drugi dan ga pride nadlegovat s svojimi prošnjami, in zopet ga ravnatelj kratko odpravi. Tretji dan znajde se zopet v pisarni, a ravnatelj popade Boštjana za roko in mu pomaga skozi vrata. Šola se je bila med tem že pričela. Boštjan si ni vedel več pomagati in ubriše jo v Avgsburg nazaj; pot od Dillingena pa do Avgsburga, ki znaša 16 ur, prehodil je v enem dnevu. Dosedanjemu učitelju potoži svojo revo in ga vpraša, kaj mu je storiti. Ta mu da pisemce in ga pošlje k vladnemu svetniku Schornerju. Gospod je bil radoveden in hotel je slišati vso zgodbo Boštjanovega življenja. Ko je le-ta končal, reče mu vladni svetnik: „Le pojdite v Dillingen in bodite mirni; gospod ravnatelj vas bo že pozval.“ Tako je prišel nekdanji tkalec v gimnazijo in postal dijak v 24. letu svoje dobe. Zgodilo se je to leta 1844.

Tega nam ni treba omenjati, da je bil silno zadovoljen in srečen, zato mu je šlo učenje naglo izpod rok. Njegov največji dobrotnik, kaplan Merkle, dobil je poziv, naj pride v Dillingen poučevati moralno. Ko je Boštjan dovršil dve šoli, vzel ga je

Merkle, zdaj profesor, k sebi v stanovanje. Pa ta njegova sreča ni trajala dolgo, ampak zdelo se je, da bode ves dosedanji napor zastoj. Lotila se ga je huda in nevarna bolezen. Preje delal je kakor težak, za dva, navajen je bil tečne in težke hrane, po zimi in po letu imel je svežega zraka dovolj in tudi pregibal se je v izobilju. Seveda se je sedaj vse to nagloma spremenilo, kar je postal dijak, in zato se ga je lotila neizmerna slabost po celem telesu. Tudi dušne svoje moči je preveč napejnal in bilo mu je, kakor bi ga bil kdo prav dobro pretepel; od tedna do tedna postajal je vedno bolj truden in zdelan. Ni imel slasti do jedi, spal je jako malo in v tretji šoli bil je že tako oslabil, da je več ko polovico časa preležal.

Nek znamenit vojaški zdravnik usmilil se ga je in mu hotel zopet pomagati na noge. Več ko stokrat ga je na leto obiskal, pa vse njegovo resno prizadevanje bilo je zastoj: nobeno zdravilo ni pomagalo. Ko je bil v četrtem razredu, postalo mu je še hujše. Zdravnik je poskušal vse mogoče in nemogoče, pa čedalje bolj je slabil. Jedina sreča zanj je bila, da je dovršil gimnazijo in upal, da se bo v počitnicah zopet gibal v prostem zraku. Svetovali so

*) Da zamoremo naslednje razumeti, treba je pripomniti, da so imele v tistem času gimnazije na Bavarskem (in tudi drugod) le po štiri razrede. Dijaki so se potem pripravljali še dve leti na kakem liceju za vseučilišče s proučevanjem modroslovja. Op. pis.

Madžarsko državno gospodarstvo in Hrvatska.

Iz Zagreba, 29. jun.

Pred nedavnim je predložila ogerska vlada saboru zakonsko osnovo o novem posojilu o iznosu od 123 milijonov goldinarjev. To posojilo potrebuje ogerska vlada za železniške investicije in za poplačanje nekih starih dolgov na račun železniških podjetij. Mnogemu se zdi prav čudno, da vlada posojuje toliko svote v to svrhu, ko se je vendar v največjem času toliko razglašalo po svetu o izvrstnej uravnavi železniškega prometa po poznatem ministru Barozu. Se pred kratkim časom se je proslavljala železniška uprava na Ogerskem, češ da nosijo železnice lep dohodek po navadi 4½%. A kje je ta dohodek, če se morajo zdaj iz posojila izvesti potrebna popravila in neke nove zgradbe železniške. Ta tako hvaljena železniška uprava mora biti prav slaba, če ne iznosijo dohodki toliko, da bi se pokrivali stroški na lasten račun, ne pa na oni državljani, ki so že tako obloženi s previsokimi davki, kajti za obresti tega posojila bo treba plačati vsako leto 2.205.000 gold. Kam pridemo s takim gospodarstvom?

Na Ogerskem že še, ker se bo ves ta posojeni denar potrošil le tam, a kako pa na Hrvatskem, kjer mislijo Mažari od cele svote potrošiti le samo 900.000 goldinarjev, nekaj za veliko delavnico v Zagrebu, nekaj pa za reško železnico. In vendar bi se moralo po postatkih, po katerih Hrvatska plača svoj prinos za splošne zadeve, potrošiti na Hrvatskem okoli 8 milijonov goldinarjev. Pa naj bi tudi to odpalo, ko le Hrvatska ne bi morala plačati obresti od cele na njo spadajoče svote, katere pa nikdar ne dobi, namreč od vseh obresti, ki bodo znašale na leto 4.205.000 gold., plačala bode Hrvatska 333.357 gold. za 900.000 gold., ki jih dobi. Če to ni krivica, kaj pa je potem še mogoče krivico zvati. Mažari so že tako navajeni na tako krivično ravnanje, da jih niti najmanje ne vznemiri, če jim kdo to oponese.

Dozdaj so žalibog hrvatski poslanci v takih zadevah vselej molčali, kajti tem ljudem ni bil mar niti duševni niti gmotni napredek njihove domovine. Seveda tudi zdaj to ni nič bolje, vendar pa se je radi te velike krivice, ki bode zadela Hrvatsko, čim se sprejme predlog o posojilu, oglašil hrvatski poslanec Gjurmkić ter dokazal v odborski razpravi, da je tako ravnanje za Hrvatsko, ki plača redovito svoj davek čez vse krivično, tim bolj, ker je ravno ona zanemarjena pogledom na železnice, katerih v južnej Hrvatske kratko rečeno še sploh ni, a vendar bi bile neobhodno potrebne, da se zveže Hrvatska z Dalmacijo.

Ravno tako je potrebna druga koloteča na reškej progi ter kolodvora v Karlovcu in Oseku ter delavnica bodisi še Oseku ali Vinkovcih. Hrvatska ima po svojem državnopravnem položaju pravico to zahtevati od Ogorske, katera bi morala že iz poli-

mu tudi, naj pije pivo, da se okrepča. A ker tega ni bil vajen, je večkrat krvavel iz nosa. Vojaški zdravnik pripeljal je še drugoga zdravnika s seboj, a tudi ta ni mogel dati dobrega sveta in zdravlila, ker vse se mu je zdelo zastoj.

Kako žalostno je bilo Boštjanovo srce, če je nekoliko premislil svoj žalostni položaj! Iz golega usmiljenja mu je dajal profesor Merkle stanovanje in hrano, pa nobene nade ni imel več, da bi mogel nadaljevati študiranje. Ko je prišel oče ponj, da ga popelje domu na počitnice, ustavila sta se na poti v neki gostilni. Tu je na lastna ušesa slišal, da je rekel gostilničar očetu: „Oče, to pot svojega sina gotovo zadnjič domu peljete.“

Na počitnicah si je nekoliko opomogel in srečno končal gimnazijo. Tisto leto pa je prišel od učne gosposke odlok, da se zamore modroslovje dovršiti na vseučilišču v jednom letu, na liceju pa v dveh. Za Boštjana so bila leta draga in zato bi bil šel silno rad v Monakovo, da bi tam dovršil modroslovje. Pa zdravnik ga ni pustil, a pustil ga tudi ni profesor Merkle, ki je trdil, da monakovsko podnebje ni zanj. Okoli velike noči vpraša zdravnika še jedenkrat, bi li mogel zdaj na poletje v Monakovo, ko zrak ni tako oster. Upal je namreč, da bo v poletju dovršil modroslovje. Zdravnik mu je dovolil in hotel je v Monakovo. Bolečin sicer ni čutil, pa ko je po predavanju prišel domov, bi ne mogel niti polovico tega povedati, kar je slišal, tako je bil utrujen.

(Dalje sledi.)

tičnih obzirov gledati, da se Hrvatske ne godi krivica, kajti kakor je videti, Hrvati niso z današnjim položajem niti najmanje zadovoljni. To je bila enkrat moška beseda vsaj jednega hrvatskega poslanca, ki je izgovoril te besede brzkone pod pritiskom neugodnega položaja, v katerem se nahaja mažarska stranka na Hrvatskem nasproti opoziciji, češ treba se je vendar enkrat oglašiti, da nam ne bode mogla opozicija vedno očitati, da se nismo nikdar oglašili za hrvatske zadeve.

To je vendar vsaj moška izjava, če tudi poslanec pri vsem tem ni bil dosleden, kajti glasoval je za postavu o posojilu, kakor se je predložilo. A minister za komunikacije se ni mnogo menil za to izjavo hrvatskega poslanca, saj vé, da bodo kasneje vendarle vsi glasovali za postavu, kar se pa ne bi smelo zgoditi, marveč bi se morali ravno radi tega zbrati na sabor vsi poslanci ter složno glasovati proti postavi ter tako Mažarom pokazati, da jih je resnobna volja braniti pravične zahteve Hrvatske. Mi mislimo, da so to tudi dolžni storiti, kajti npriti narodu davka za 333.000 goldinarjev na leto, a da od tega nima nobene koristi, to ne bi smel dovoliti nobeden poslanec, kateri ima še kaj srca za svojo domovino.

Nasproti poslancu Gjurmkiću se je izjavil minister komunikacij, da so na Hrvatskem železnice bolje urejene in obskrbljene nego na Ogerskem, pa da ni treba na nje toliko trošiti, ne omenja pa nič, da jih ima premalo. Povedal je tudi, da je država potrošila mnogo za kolodvor v Zagrebu, ne pové pa, da je to jedini večji kolodvor na Hrvatskem, kar jih je sezidala ogerska železniška uprava, dočim jih je pozidala na Ogerskem po vseh večjih mestih.

Tudi za Reko misli Ogorska potrošiti od te svote veliko svoto za dela, ki se bodo izvela na hrvatskem teritoriju. Te investicije na Reki smatra tedaj minister kot investicije na račun Hrvatske, sicer pa se ne omenja Hrvatska nikdar, kadar se ima na Reki spremeniti kaj v političnem pogledu, tedaj je Reka mažarska, a kadar se za njo kaj stori v gmotnem pogledu, gre to na račun Hrvatske. To je oni hvaljeni kondominium reški, ki pozna za Hrvate le stroške, vse druge pravice pa jim odreka. Kar se tiče pa ministrove izjave, da misli vselej pri takih osnovah na Hrvatsko in da pride kmalu tudi red nanjo, moramo ga zavriniti s tem, da do tega ne pride nikdar, dokler bode z našimi financijami upravljali Mažari, ki ostanejo nasproti nam krivični tudi za naprej, krivični ravno tako kakor so bili do zdaj.

Njim na Hrvatskem ne veruje že nobeden več, celo mažaroni ne, a prva naloga opozicije bode, da se oslobodimo finančialne odvisnosti Ogorske, ker po sedanjej zvezi z Ogorsko za nas nima gmotnega napredka v nobenem pogledu. To sporočuje nam ogerski minister za komunikacije v svojej izjavi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. julija.

Princ Friderik Schwarzenberg o položaju. Minulo nedeljo se je pokazal poslanec za budjeveški mestni okraj, princ Friderik Schwarzenberg, prvokrat svojim volilcem, katerih se je zbralo nad jeden tisoč. Govornik je seveda najpreje poročal o svojem delovanju v zadnjem državnoborskem zasedanju, potem je pa podrobno pojasnil svoje nazore o spravi mej češkima narodnostima. O večini v poslanski zbornici posnamemo iz njegovega govora nastopno: Na desnici se nam predstavlja podoba, ki mora z veseljem napolniti srce vsakega domoljuba, namreč zveza strank na desnici v lepo večino na podlagi avtonomije in enakopravnosti vseh narodov. Nikakor ne moremo dovolj ceniti te zveze, ki se je dosegla po načelih, ki so podlaga vsemu našemu stremljenju. Ne slučaj, ne pritisek od vladne strani in ne strah pred nasprotniki ni dal povod tej zvezi, marveč le želja po skupnem delu za duševni in gmotni prid vseh avstrijskih narodov. — Tudi o razmerju desnice napram vladi se lahko govori popolno odkrito. Naša večina je sama iz sebe, osnovana brez vsakega vpliva od zunaj z lastnim programom. Desnica bo podpirala vlado, dekler bode, zvesta svojim obljubam, v jednaki meri pospeševala koristi vseh narodov. Dve stvari pa nam ne uga-jata: centralizem v upravi in v zakonodajstvu, marveč zahtevamo, da postanejo deželni zbori središča za one zadeve, ki spadajo v njih področje, in da ostanejo predmet osrednjega parlamenta le one

skupne zadeve, ki so res skupne. Povsodi opažamo, da se je centralizem preživel, deželne finance se nahajajo v obupnem stanju in dežele so brez moči nasproti rastočemu uboštvo v njih sredini. — Govornik omenja nato adresnega načrta in preide potem na jezikovni naredbi, ki se nikakor ne smeta smatrati za vladino darilo, marveč sta le skromna izpolnitev dolgotrajnih zahtev češkega naroda, ki bode pa še le tedaj popolna, ko se bo tudi pri višjih instancah uvedlo za češki narod to, kar imajo že davno po številu in davčni moči manjši narodi, n. pr. Italijani. Nato govori poslanec o obstrukciji in njenih, za ljudski blagor zlih posledicah. Toda desnica, dokler ostane zvesta svojemu programu in jedina v načelih, se je ne plaši. Konečno v daljših potezah opisuje svoje nazore o češko-nemški spravi, ki je brezdvomno velika potreba, toda nemogoča, ako se jo namerava omejiti samo na Češko. Zlo ne tiči samo v češko-nemškem prepiru, marveč tudi drugi narodi, posebno pa Slovenci in Hrvati zahtevajo svojih pravic in sicer istih, kakor Čehi. Sprava bi se morala na splošni podlagi raztegniti čez vse dežele in zboljšati obstoječo ustavo. Sprava je toraj nujno potrebna, toda pogajanja morajo biti javna in pristopna kritiki prebivalstva. Pobotati se zamore le narod z narodom, konečni sklep pa ukreni deželni zbor. Ni pa možno misliti na mirovna pogajanja, dokler mi sami nismo jedini. Le v sporazumu s češkim narodom moremo pričeti težavno, a hvaležno delo. — Dolgotrajni in burni slava-klici so najbolj pokazali, da so bili volilci povse zadovoljni z izvajanjem govornika, ki je govoril vsem iz srca.

Mlinarski kongres na Dunaju se je vršil v nedeljo ob obilni udeležbi po naznačenem vspredu. Vlado so zastopali: vitez Wimmer v ime trgovinskega, Gerstendorfer v ime finančnega, dr. Scheinpflug v ime poljedelskega in dr. Libarzik v ime železniškega ministerstva. V ime dunajskega mesta je pozdravil zborovalce župan dr. Lueger. Zastopane so bile nadalje razne korporacije, trgovinske zbornice itd. V svojem pozdravu je izjavil dr. Lueger, da se popolno strinja z zahtevami mlinarjev in mu je le predobro znano, odkodi izvira vse zlo, ki tlači totransko poljedelstvo in obrt. Na željo nekaterih zborovalcev, naj dr. Lueger še nadalje vztraja v boju zoper Ogorsko, je ta odgovoril, da je samo po sebi umevno, da bo kot dunajski župan delal na to, da zadobi totranska državna polovica zopet oni vpliv, ki jej pristaja po legi in po številu ter kulturni stopinji prebivalstva. V boju proti Ogorski, oziroma proti na Ogorskem živeči kliki, ne bode prav nič popustil, marveč ga bode vztrajno nadaljeval in deloval na to, da postane nekaj iz naše domovine in ne pride zopet pod nadoblast sosedne polovice. Na to se je jel obravnavati dnevni red. Vsprejela se je soglasno nastopna resolucija: „Mlinarski shod pozivlja vlado, naj ne sklene z Ogorsko carinske in trgovinske zveze, marveč naj mesto nje dožene mejcarinsko pogodbo, ki omogočuje obema državam samostojno nadzorovati gospodarske koristi in zabranjuje, da bi bila Avstrija pod plaščem skupne carine še nadalje oškodovana v svojih koristih vsled agresivnega postopanja Ogorske.“ Obširno se je obravnavalo vprašanje gledé odprave mlinarske obrti, prepovedi termino-kupčije z žitom. Zahtevalo se je, naj se skliče enketa, ki naj bi sestavila nove določbe za trgovino z žitom, vlada pa naj dela na to, da se odpravijo nerednosti na dunajski borzi. Vsprejelo se je nadalje še več resolucij, ki so zvezi z vprašanji dnevnega reda. K sklepu se je predsednik Weber zahvalil vsem udeležencem shoda ter predlagal, naj se odpošlje cesarju udanostna brzojavka, čemur so navzoči soglasno pritrdili. S tem se je zaključil shod, ki je ukrenil marsikaj važnega v prosepah poljedelstva in mlinarske obrti.

Nemška „kultura“. Minulo nedeljo so pokazali češki Nemci svojo „omiko“. Podružnica šolskega društva „Matica školska“ v Mostu je priredila slavnost v čast pokojnemu rodoljubu Schnellu. Slovesen obhod je oblastvo sicer prepovedalo, toda slavnost sama bi se bila v notranjih prostorih vršila v najlepšem redu, ko bi se ne bila pridrvila tropa nemških rogoviležev. Začeli so najpreje izivati s pesmijo „Wacht am Rhein“; ko pa je policijski komisar prepovedal nadaljno izivajoče petje in je orožništvo hotelo napraviti proktor ter odstraniti rogovileže, planili so ti v velične prostore nad češke udeležence ter pričeli krvav boj. Orožniška moč je bila preslaba, da bi

ukrotila nemškutarsko razburjeno kri, in še le dragoncem se je posrečilo napraviti red. Policija je aretovala sedem rogoviležev, ostali so se pa podali na drugi konec mesta, kjer so dali duška svoji germanski navdušenosti. Nemsko-liberalni listi seveda nimajo nikake grajalne besede za to pobalinstvo ter pravijo, da niso mogli drugače ravnati v splošni ogorčenosti nemškega prebivalstva nad »toliko predrznostjo« českih narodnjakov na »nemških tleh«.

V Srbiji so se vršile te dni volitve za skupščino, ki so izpadle z neznatnimi izjemami ugodno za zmerne radikalce. V Belgradu so izvolili z 989 glasovi radikalna kandidata Cirkovića in Milenkovića, ker ni bil postavljen noben protikandidat. Iz ostalih srbskih mest dosedaj še niso došla nikaka poročila, vendar je pa gotovo, da radikaleci prodro malo ne na vsi črti. Uradna poročila javljajo, da so se vršile volitve mirno in redno. Toda s tem redom je zadovoljna samo vlada in njena stranka, katero podpira prva na vse možne načine, volilci sami pa imenujejo ta red najbrže vladno nasilstvo. V kmečkih okrajih so prodrli, kolikor dosedaj znano, samo trije opozicijski kandidati. No, vlada gotovo ni žalostna nad takim izidom »slobodnih« volitev. Skupščina se snide še koncem tega meseca h kratkemu zasedanju, da reši najnujnejša vprašanja. Preosnova državne ustave pa pride na dnevni red še le v jesenskem ali zimskem zasedanju.

Mirovna pogajanja mej Grško in Turčijo. Danes se najbrže snidejo člani komisije k zopetni seji, ki se je odlagala že nad teden dni. Obravnavalo se bo neki o podrobnostih glede določitve meje in odškodnine ter njene garancije. Turčija in ž njo nekatere velevalisti zahtevajo, da treba grške finance tako dolgo nadzorovati, dokler ne bo poplačana vsa odškodnina. Ob enem pa zahteva sultan, da ostane do istega časa cela Tesalija v njegovi lasti. Potem takem je tudi umljivo, da je pozval patrijarha, naj imenuje za Larisso grškega metropolita. Pa tudi glede določitve meje same stavi sultan pogoje, s katerimi se zastopniki velevalstij nikakor ne morejo sprizniti. Vse to pa je vzrok, da se pogajanja še sedaj ne bližajo definitivnemu zaključku. Zdi se, da stavi vsak turški član komisije posebne zahteve, katere pa naposled ovrže sultan in daje sedaj temu, sedaj onemu druga navodila. Zastopniki evropskih velevalstij, kakor tudi grška vlada so popolno jedini v svojih zahtevah in davno bi bila že končana preporna zadeva, ko bi ostal sultan pri svojih prvotnih zahtevah.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. julija.

(Sklep šolskega leta na ljubljanski višji gimnaziji.) Danes je bil sklep šolskega leta na ljubljanski višji gimnaziji. V ta namen je opravil ob osmih v stolnici slovesno sv. mašo profesor in konzistorijalni svetnik gosp. Tomo Zupan, katere so se udeležili gg. profesorji in dijaki. — Želimoj dijakom prijetnih počitnic po trudapolnem šolskem letu, vendar naj tudi čas počitnic dobro porabijo, ker v mladosti treba si pridobiti znanja, da se ga v starosti more uporabljati. Si jeunesse savait, si vieillesse pouvait. — Jutri se prično na višji gimnaziji zrelostni izpiti, katerih se udeleži okolu 70 osmošolcev. Nizja gimnazija vleče še šolsko leto do 15. t. m., pač izgubljen čas, ker je nemogoče kaj uspešnega storiti pri dijakih, ki vedo, da njih vrstniki že uživajo počitnice.

(Nova kmetijska zadruga.) Iz Leskovic: Zadnjo nedeljo se je pri nas pričelo novo gibanje. Državni poslanec dr. Krek je prišel k nam in nam pojasnil, na kak način bi bilo mogoče dobiti Blegaš v kmečke roke. Sedaj je naš kraj zelo reven. Kmetom manjka lesa in živine. Blegaš (blizu 1000 oralov večinoma dobro obraščenega sveta) je pa v rokah alpinske montanske družbe. Profesor dr. Krek se je z vodstvom te družbe že dogovarjal in nam nasvetoval, naj se ustanovi zadruga v ta namen, da poskusi kupiti Blegaš. Poleg tega bi seveda lahko opravljala tudi druge posle gospodarskih zadrug. Vpisalo se je do 40 posestnikov; izbral se je že tudi odbor. Upamo, da nas bosta dežela in država podpirali. Bog daj srečo!

(Vabilo na božjo pot v Marija-Celje.) V soboto 17. julija bo romalo več tisoč dunajskih gospodov, največ lajkov, v Marija-Celje. Posebni odbor vabi na to božjo pot tudi ljubljanske gospode. Odhod bo

17. jul. po polnoči (12 25 m.) in prihod v Marija-Celje bo zvečer, kjer bo ob 7. uri zvečer slovesni uhod v slavno romarsko cerkev Matere B., potem pridiga (P. Abel). V nedeljo 18. jul. ob tri četrt na devet bo pridiga in potem velika, peta sv. maša. Popoldne ogled cerkve in nje bogate zakladnice, in potem različni izleti, kolikor bo čas pripustil. Ob pol osmih zvečer bo procesija s svečami in potem pridiga. V ponedeljek zjutraj ob 5. uri sv. maša in potem odhod. V Ljubljano se vrnemo ob 11. uri 15 min. pred polnočjo. Za pripravo in ne predrago prenočišče skrbi odbor. Vozovi, ako se kdo želi voziti od zadnje železniške postaje do Marija-Celja, bodo tam čakali. Na to božjo pot, katere se udeležijo gospodje iz zgornje Avstrije, s Štajerskega, Koroškega in Tirolskega, so uljudno povabljeni tudi ljubljanski, oziroma Kranjski gospodje, duhovni in svetovni. Kdor se želi udeležiti te božje poti, naj se brž ko brž oglasi pri podpisnem. Kolikor več, toliko boljše.

P. Emilij Volbert S. J., ulica na grad, 2. (Tečaj za bolniške strežnike) je otvoril v Senožcah ondašnji okr. zdravnik dr. Anton Perko. Vdeležilo se ga je 9 oseb.

(„Novo vinogradništvo“) je naslov novi izdaji Fr. Gombačeve knjige „Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov“, katero je založil deželni odbor kranjski. Dočim je prva izdaja imela le 60 strani, ima jih druga 148, ter vrhu tega 21 slik več. Pomnožitev obsega vlaganje cepčenk v mah. zeleno cepčenje, porabo umetnih gnojil v vinogradih i. t. d. Kar je pa posebno važno, pridejano je knjigi na novo „avstrijsko zakonodajstvo v trtnoušnih zadevah“. Ta spis je sestavil dr. G. Marchet ter je v njem na podlogi zakonov raztolmačil, kako se je treba ravnati, kadar se pokaze trtna uš, kako se od vinogradov dosežejo davčne olajšave, kako brezobrestna posojila za obnovitev vinogradov i. t. d. Spis je opravljen z uzorci raznih vlog na dotične urade. Prepričani smo, da bo ta knjiga dobro došla vsem slovenskim vinogradnikom, in jim jo toplo priporočamo. Razpečevanje knjige je izročil deželni odbor kmetijski družbi, katera je tudi to novo izdajo priskrbel, zato naj se naročila na knjigo pošiljajo c. kr. kmetijski družbi v Ljubljano. Cena knjigi je 40 kr., kdor naroči najmanj 10 izvodov, dobi jih po 30 kr. Naročitvam je treba priložiti denar. Pripomnimo, da velja ta cena s poštarino vred.

(Iz Vipavske doline.) Vročina je bila huda zadnji teden — do 25° R v senci in čez 40° R na solncu. — Zdaj je burja shladila vroče ozračje. — Za seno, trtje in turšico je bila dobra vročina, slaba pa za krompir. — Saboto je 65 letni možak iz Orehovice, pri Sent-Vidu umrl za vročino. Moža so našli pri studencu sedečega mrtvega. Najbrže je prevroč pil in počival, in zaspal za vedno. — O dveh ali treh enakih slučajih teče govorica pri nas, da so za vročino pomrli, tako pri Slapem, Vipavi in Ajdovčini. — Letos je malo marelic po Vipavskem. Cene so zato visoke. Prekupovalci jih plačujejo do 23 kr. en kilogram. — V kratkem odda Vipavska dolina bližnjemu mestu Idriji po Vipavskem obče priljubljenega, visokočastitega gosp. župnika Sturškega, Mihaela Arko. Zelo, zelo ga bomo pogrešali Vipavci vrlega duhovnika in dušnega pastirja. Bog daj mu obilo blagoslova na novi, odlični službi. — Kresovi na večer pred dnevom sp. sv. Cirila in Metoda so bili videti po Vipavskem; tako je nebotično visoko na Nanosu liki zvezdi gorel kres, da ga je bilo videti daleč po Krasu in proti Gorici. — Artilerijska posadka v Gerici je pretekli teden šla skozi Vipavsko k strelnim in vojaškim vajam.

(Vročina na Vipavskem) je letos prav huda. V senci že kaže toplomer 41 stopinj C. toplote. Čudno je, da se ob tako hudi vročini ne ustavi s šolskim poukom, ko je vendar očitno, da je za otroke sila mučno ter zdravju škodljivo po več ur v šolski sobi sedeti.

* * *

(Nove tamburaške partiture.) 1. Valse elegante. II. izdanje. Cena 60 novč. — 2. Junak iz Like. II. izdanje. Cena 60 novč. — 3. Koračnica „Moslavca“. Cena 60 novč. — 4. Šumi Marica. Bugarska koračnica. Cena 60 novč. — 5. Koračnica iz opere „Prodana nevesta“. Cena 60 novč. — 6. Izvadak iz opere „Pustinjakovo zvonce“. Cena 60 novč. — 7. a) Dumka. b) Zvezdo moja. c) Oslavljena. Cena 30 novč. — 8. a) Mandolinata. 6. Napuljska popevka. Cena 30 novč. — Komadi pod br. 6., 7. i 8. udešeni su za kvartet t. j. za brač I. bugariju I. i

II. i berde. Dobivajo se pod naslovom: Milutin pl' Farkaš, Zagreb, Gundulićeva ulica 6.

(Pri državni skušnji) v Madridu zadela je te dni kap 52 letnega dijaka-modroslovca z imenom Francisco Poveda Montes. Komisija je ravno dobro pričela izpraševati, kar se dijak zgrudi in umrje. Modroslovec je bil oženjen ter se je še-le pred nekaj leti odločil, da se hoče učiti modroslovja.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) naznanja, da je izlet v Vrata zagotovljen, ker se je oglasilo dovolj izletnikov, med katerimi je tudi župan ljubljanski. Večina izletnikov se odpelje jutri popoldne ob 4. uri z gorenjskim vlakom.

(Vabilo) gospodom družabnikom c. kr. kmetijske družbe kranjske na občni zbor, ki bo v četrtek, 8. dne julija 1897. leta, ob 1/9. uri dopoldne v dvorani starega strelišča v Ljubljani. Vspored: 1. Prvomestnik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju glavnega odbora v letu 1896. 3. Predložitev družbenega računa za leto 1896 in proračuna za leto 1898. (Račun in proračun se pošljeta gospodom družabnikom še o pravem času, razpoložena sta pa v nadroben pregled v pisarni kmetijske družbe.) 4. Volitev družbinega podpredsednika namesto umrlega dosedanjega podpredsednika gospoda grajščaka Jos. Fr. Seuniga. 5. Volitev jednega odbornika namesto po pravilih izstopivšega gospoda knezoškofjskega tajnika Jos. Šiske. 6. Poročila in predlogi odborovi. 7. Poročila in predlogi podružnic. 8. Nasveti in prosti govori posameznih družabnikov. — Glavni odbor c. kr. kmet. družbe kranjske. — V Ljubljani, 31. dne maja 1897. — Ivan Murnik, predsednik. — Gustav Pirc, tajnik.

(Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Litiji) bo imela svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 11. julija t. l. ob štirih popoldne v gostilni na pošti, na katerem se bodo volili tudi odposlanci za veliko skupščino. Uljudno se vabijo vsi udje in vsi prijatelji družbe na obilno udeležbo. Načelnništvo.

(Mestna hranilnica v Radovljici) V mesecu juniju je 114 strank vložilo 22.547 gl. 72 kr. in 39 strank dvignilo 5296 gl. 97 kr. — 24 strankam se je izplačalo posojil 12.928 gl. — Denarni promet 71.001 gl. 96 kr. — V prvem polletju je bilo vloženo 184.791 gl. 89 kr. in dvigneno 48.681 gl. 83 kr. Stanje vlog je naraslo na 264.642 gl. 08 kr. Posojil je bilo izplačanih 101.243 gl. in vrnjenih je bilo 1.535 gl. 56 kr. Stanje posojil je naraslo na 165.770 gl. 61 kr. V I. polletju narasel je denarni promet na 553.908 gl. 50 1/2 kr.

Telegrami.

Dunaj, 6. julija. Osrednja komisija za revizijo zemljiško davčnega katastra je imela včeraj drugo plenarno sejo pod predsedstvom finančnega ministra Bilinskega, ker je dovršil svoja dela pripravljalni pododsek. Poročevalec pododseka je poročal o vspehu posvetovanj ter predložil sestavo sprememb, ki jih je določil pododsek glede na tarifne postavke od vinskega prinosa. Čisti prinos, ki je znašal v letu 1882 165 milijonov in se skrčil v letu 1896 na 164 1/2 milijona, se zmanjša na predlog odseka za nadaljnjih 11 milijonov. Poročilo in predlogi glede Nižje Avstrije, Solnograške, Predarlške, Štajerske, Koroške in Dalmacije so se vsprejeli nespremenjeni, za ostale kronovine so se pa predlogi neznatno spremenili. Na predlog grofa Zedtwitza se seja nadaljuje zvečer.

Dunaj, 6. julija. V večerni seji osrednje komisije za revizijo zemljiško-davčnega katastra je utemeljeval grof Zedtwitz v ime čeških zastopnikov predlog, naj se sklepi pododseka, ki nasproti onim deželne komisije za Češko nekako oškodujejo davkoplačevalce, primerno spremené, sicer da se predlagatelji več ne udeležé posvetovanja. Po daljši debati se je predlog odklonil, na kar so češki zastopniki ostavili dvorano. Predsednik, finančni minister Bilinski, je izrekel sožalje nad tem dogodkom. Na to so bili vsprejeti nespremenjeni predlogi pododseka gledé vseh kronovin.

Bolzan, 6. julija. V trgu Kaltern je nastal včeraj požar, ki je vpepelil najmanj deset hiš.

Budimpešta, 6. julija. Poslanska zbornica je nadaljevala glavno razpravo o načrtu glede podaljšanja veljave sladkornega zakona. Posl. Sima je pričel svoj govor ob 10. uri dop. in ga končal ob 2. uri pop. s

presledkom desetih minut ter konečno izjavil se proti predlogi, ki naj se vrne odseku, da jo predela v smislu samostojne carine. Seja se je nato zaključila.

Segedin, 6. julija. Včeraj je razsajal tu velik vihar, ki je povzročil veliko škodo. Več streh je odtrgal, sadna in druga drevesa polomil. Okolica in nižje ležeči mestni deli so preplavljeni.

Belgrad, 6. julija. Danes je izšel odlok, v katerem je imenovanih 61 poslancev. Od teh je 12 liberalcev, 12 naprednjakov, 3 neodvisni in 34 radikalcev. Z nadaljnim ukazom se sklicuje skupščina na 11. t. m.

Belgrad, 6. julija. Iz došlih poročil o volitvah v skupščino je povzeti, da je izvoljenih 188 radikalcev in 4 opozicijonalc.

Rim, 6. julija. Papež je vsprejel avstro-ogerskega poslanika grofa Revertero, ki je nastopil vsakoletni dopust.

Madrid, 6. julija. V Albaceti so radi mestnih davkov navstali veliki izgredi. Četa žensk je zažgala davčne urade. Nekaj orožnikov je ranjenih. — Na Filipinih vlada sedaj popolen mir.

Petrograd, 5. julija. Siamski kralj se je pripeljal s princema sinoči o polu deseti uri. Vsprejel ga je car z velikimi knezi.

Kanea, 6. julija. Jedna stotnja avstro-ogerskih vojakov pod poveljstvom polkovnika Guzeke nadomestuje v pristanu Izvedin mornarje, ki so se vrnili na ladije. — Italijanski mornarji ostanejo na otoku Suda.

London, 6. julija. „Reuters Office“ poroča iz New-Jorka: Delavci v Back-ovih premogovnikih so ustavili delo. Po izjavi vodje stavke štrajka do 250.000 mož.

Hennebergova svila

— pristna le, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, bela in barvena, od 35 kr. do gld. 14.65 meter. — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih boj, vzorcev itd.) poštnine in carine **prosto na dom**. Vzorci obratno. Dvojni pisarni porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
25 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v **Gurihu**. 8-5 1

Tuji.

4. julija.

Pri **Storu**: Kulka, Perlmann, Kauders, Jager, Ferlan, Gross, Ast z Dunaja. — Susteršič iz Toplice. — Neumann iz Budimpešte. — Pollak, Pihar iz Trilča. — Malik, Kovač iz Ajdovščine. — Schneider iz Prage. — Bernstein, Ornstein in Davičič. — Mandel, Ascol, Levi, Aney iz Trsta. — Schiedermayer iz Norimberke. — Kasitz z Bleda. — Wittine iz Čermošnice. — Rekar iz Vipave. — Mayer iz Loža. — Merdavs iz St. Jurja. — Mayer iz Gradea. — Franken iz Kranja. — Arpa, Carlshausen, Zonide iz Kočevja. — Pisples iz Weisprach-a. — Vidergar iz St. Jurja. — Polack iz Trilča.

Pri **Južnem kolodvoru**: Prettner z Dunaja. — Lah iz Loža. — Papler iz Borovnice.

Pri **bavarskem dvoru**: Lechtner, Huber iz Bruneck-a. — Maurin iz Kočevja. — Songher iz Gorice. — Tedeschi iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
5	9 zvečer	735.8	15.8	sl. sever	jasno	
6	7 zjutraj	737.3	12.9	sl. vzb.	megla	0.0
	2. popol.	736.4	23.2	sl. svzh.	skoro jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 16.4°, za 3.0° pod normalom.

Poslano.

448 1-1

Ker so moji neprijatelji in nevoščljivi razširjali najrazličnejše govorice o mojem vinu, ukazalo je o. kr. okrajno glavarstvo v Kočevju občinskemu uradu kočevskemu, da je isto dne 24. aprila t. l. pri meni iz vseh posod vzelo po nekoliko

vina in ga potem uradnim potom poslalo na poskuševališče v Gorico.

Dne 10. junija t. l. bilo mi je od o. kr. okrajnega glavarstva v Kočevju dostavljeno uradno spričevalo, št. 12.304, v katerem se mi naznanja, da je poskuševališče v Gorici moje vino kemično preiskalo in vse kot **naravno in naturalno** vino spoznalo.

To je toraj neovrgljiv dokaz, da imam v svoji zalogi le prava in pristna vina; zato se vsem gg. gostilničarjem, kateri potrebujejo dobra istrijska vina priporočam, da se zaupljivo do mene obrnejo, in jih zagotavljam, da jim bodem vedno s pristnim vinom in nizkimi cenami postregal. Častite gospode dosedanje odjemalce pa zahvaljujem za dosedanje naklonjenost in se jim še v nadalje priporočam.

Novasela pri Kočevju, dne 5. julija 1897.

Jožef Kalfež,
vinski trgovec.

Lepo poletno stanovanje za letovičarje.

V vasi **Selo**, deset minut od postaje Žirovnica, blizu postaje **Lesce-Bled** na Gorenjskem je več **novih opravljenih (mebliranih) sob** na razpolago.

Natančneje pogoji zvedo se pri lastniku **Egidiju Jegliču**, **Selo, pošta Lesce-Bled**. 419 3-2

V vintgar!

394 10-9

Žumrova restavracija se p. n. turistom in obiskovalcem te sloveče divjeromantične so-teske priporoča z dobro in ceno postrežbo. Dobi se vedno sveže pivo, pristna vina, mrzla in topla jedila.

Na prodaj sta

dva križeva pota

jeden 95 cm. visok, velja gld. 65.—,
drugi 150 „ visok, velja „ 250.—

pri **Fr. Toman-u**, podobarju in pozlatarju v Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 426 6-4

Na prodaj

je lepo **posestvo z mlinom** blizu železniške postaje **Jarše** ob vodi Bistriči, pripravno za vsako podjetje, obsejajoče dva mlina, žago, gospodarska poslopja, izredno lep sadni vrt in 34 oral polja, njiv in gozda. Posestvo zamenja se tudi za hišo v Ljubljani se nahajajočo.

Natančneje poizve se pri **Ivanu Ferlincu** v Kamniku ali pa pri **A. Kališ-u**, posredovalni zavod v Ljubljani na Jurčičevem trgu. 450 3-1

Koverta s firmo

in
vizitnice
priporoča

„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Naznanilo!

Predno se preseliva v prvo nadstropje, oddajava še v zalogi nahajajoče se

konfekcijske

predmete

kakor

jopice, plašče, pelerine iz svile, iz grebenaste tkanine ali sukna

po 30% znižani ceni.

Naznanjava to častitim svojim odjemalcem ter prosiva za obilen obisk.

Gričar & Mejač.

449 3-1

Dunajska borza.

Dne 6. julija.	
Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 15 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 15 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 10 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 80 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100 „ 15 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	951 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	863 „ 75 „
London vista	119 „ 50 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj	58 „ 65 „
50 mark	11 „ 72 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 52 „
Italijanski bankovci	45 „ 55 „
O. kr. cekini	5 „ 65 „

Dne 5. julija.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	157 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	159 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 75 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ 25 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 75 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 80 „
Priporočne obveznice državne železnice	— „ — „
južne železnice 3%	179 „ 50 „
južne železnice 5%	126 „ 25 „
dolenjskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— „ — „
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld.	20 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 25 „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	75 „ 75 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	59 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 25 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 „ 25 „
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3462 „ 50 „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	390 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— „ — „
Montanska družba avstr. plan.	119 „ 65 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161 „ — „
Papirnih rubljev 100	128 „ 62 „

Nakup in prodaja
vsevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Navarovanje za izgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloznih glavnic.